ärraukkata, kõik sündko teie tahtmist möda. Meie seisame kui rigi allamad kõik teie wolli ning kohto al; teie tahtmine sündko. Wäggew ollete ning kange, kuis jõuab üks nödder teie wasto panna. Mis kasso teie miño ukkamisest sate? Möistke siis kohhut öigust möda, kulage asja läbbi, ja teie leiate mind ilmasüita."

Seal ütles oinas Kohhekel: Aeg on tulnud, läkki nüüd kaebama! — Ja seddamaid tullid Läne lamboline hunt kõige suggulastega, issane kas Hints, Messikäp karro ja paljo muid ellajaid karja kaupa: esel, priniñega Pikkörw, jänes Argpüks, weike koerake Pits ja suur karja-koer Krants, Mekmek kits, ja Pukkarw sik, ka ärg ja obbone ei jänud teistest mahha; metsellajadest nähti weel: orraw, pödder, irwe, kobras, nuggis ja siil, nisañoti lendsid kohto ette tonekurg, rähn, kurg, kaarn ja muud linnud; ujjujadest tullid Pilopappa part, Sulgnik añi ja mitmed teised lestajallad. Kannusjalg, leinaja kuk, astus ka oña järreljänud laste-riismedega kuñinga aujärje ette ja akkas ägge-dast kaebama. Agga kes jõuaks sedda märato linno parwe ehk ellajade ulka siin üllesniñetada, mis aega möda senna kokko koggus. Kõik kippusid ühheskoos rebbasele kerre peale, püüdsid teña kurjad teud korraga awwalikkuks tösta ja lootsid teña nuhtlust nähha sada. Waljo kõñega tungisid neñad kuñinga ette, lissasid kaebtusi kaebtuste peale, waño ja usi tempusi üllestunnistades. Ei olnud weel ial ühhel

kohtopäwal ni paljo kaebamisi kuñinga ette tõstetud. — Agga Reinowadder seisis kohkomata ja oskas iggamehhele wisakast wasto kosta, ja sõña suhho wöttes jooksis keña jut teñal kui wessi, wai mis ta ial wabbandades räkis näitas üsna kui tõssi. Kõik oskas ta ärrasallata ehk opis teisiti käända, ja kes teña wastokostmist kulis, piddi iñeks pannes tedda wabbaks arwama ja pealegi mötlema: Reinowadderil on öigus. Wimaks tõusid mõningad tõssised öiglased mehhed Reinowadderi wasto ülles, kelle tunnistus teña kurjad tööd korraga töeks teggi. Nüüd olli kawwal mehhike lõkkus! — Kuñinga üllema kohto nõumehhed möistsid ühhest suust: Reinowadder rebbane peab surma nuhtlusessе langema! ja kästi seddamaid tedda wangi wötta, käed selga sidduda, ohhelik kaela panna ja wibimata wõlla pua, et kõik endised rasked kurjuse tööd teotawa surmaga teñale kätte saaksid tasswtud. Kui kuñingas niñetud kohtomöistmise otsust oña käekirja ja pitseri läbbi olli kinnitanud, mötles Reinowadder: nüüd on wiimne ots mul käes, kawwal wabbanduse jut läks opis tuulde. Seal seisis korraga teña kibbe teotaw ello ots waimo silma ees ja kõik endine üllekohhus langes kui uddo pilwe teña inge peale.

Kui nüüd Reinowadder kohto öigust möda waenlaste ulgas norkus seisis, ja wihhamehhed ruttust tedda wõlla tahtsid wia, akkasid teña sõbrad ning suggulased kohkudes nukral meelel leinama. Irm-

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1849, lk. 20